

Persicaria amplexicaulis 'Rosed'

Mij spreekt de blomme een tale

Wanneer je als professionele ontwerper een beplantingsplan gaat maken, is wat onderzoek naar de plantensympathie van de betrokken opdrachtgever niet verkeerd. Het plantenwenslijstje als zelfportret. De een valt voor theerozen, de ander voor pinksterbloemen. Wel kan zo'n argeloos lekenlijstje gespeend zijn van gezond verstand. Wat zijn de lievelingsplanten van door-gewinterde tuiniers, de kenners, in Nederland?

Favorieten

Er werd door de redactie van het ruim vijftig jaar lezenswaardige kwartaalblad 'Onze Eigen Tuin' een oproep aan de lezers gedaan om met vijf favorieten voor den dag te komen. Deze planten hebben door de jaren heen op toch totaal verschillende locaties hun kwaliteiten bewezen. Uit de inzendingen, vaak van bloemrijke taal vergezeld, werd een top-50 samengesteld, waaronder ik tot mijn tevredenheid twintig vlindervriendelijke plantengeslachten ontdekte.

Voor vlinders

Benieuwd of hier namen uitsprongen, die ik mijn lezers in de afgelopen 13 jaar onthouden had, trof ik inderdaad de *Persicaria's* op de 31ste plaats, (misschien afgeschrikt door het gegoochel in het laatste decennium met de nomenclatuur) en een weinig bekende struikkamperfoelie op nummer 44 aan. Sorry, dat moet ik goed maken!

Persicaria's: stoer en informeel

Persicaria (of *Polygonum*) is een veelvormig geslacht binnen de duizendknoopfamilie dat, behalve inheemse soorten, veel planten kent voor de informele tuin. Rond de bloeiende *Persicaria campanulata* kan het wemelen van insecten. Dit is een gemakkelijke plant voor zon of halfschaduw. De 80 cm hoge, voor dit geslacht betrekkelijk rijke bloem-

trossen zijn helderroze vanaf de nazomer tot in oktober. Een plant, die doet denken aan de vroeger bloeiende adderwortel, *P. bistorta*, is *P. amplexicaulis*, die in wit, roze en rood wordt aangeboden. Het boomblauwtje vliegt op de bijna draadvormige, lange aren, die na de bloei in dezelfde periode lang kleur houden. Het zou me niet verbazen als de kleine vuurvlinder die interesse deelt, omdat die ook wel aangelokt wordt door het inheemse perzikkruid, een plantje van voedselrijke, vochtige grond.

Lonicera: pepgeur voor pioniers

Behalve klimmende kamperfoeliesoorten zijn er ook diverse struikvormige kamperfoelies met betekenis voor vogels en insecten. Vanaf de saaie januarimaand brengt *Lonicera fragrantissima* menig tuinbezitter in verrukking met een sterke, wat citroenachtige geur, en een paar takjes binnenshuis zijn goed voor het moreel. Deze verder weinig opvallende heester wordt een meter hoger dan de nog sterker geurende, gedeeltelijk bladhoudende *Lonicera x purpusii* "Winter Beauty", die 1,5 meter haalt. Het zijn gemakkelijk groeiende, schaduw, droogte en knipwerk verdragende heesters, die weken achtereen hun kleine, roomkleurige bloemetjes vertonen. Tijdens vorstperiodes ligt de bloei even stil, om dan weer door te gaan tot in maart en dagpauwogen en

consorten te bedienen. Zijn ze in een zachte winter vroeger uitgebloeid, dan hebben in elk geval de bijen en hommels hun kans gehad. Voor vogels volgen er spaarzaam wat rode bessen. Rond Parijse parkbanken zag ik er haagjes van, intiem en romantisch. Verder naar het zuiden, in de Périgord, bespiedde ik, op minder dan een meter afstand, de blauwe ijsvogelvlinder, druk met telkens één eitje, dat aan de onderkant van het blad werd afgezet.

Tekst en foto's: Liesbeth ten Hallers

Lonicera fragrantissima.